

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETESI AR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bélyeg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknél kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haenstein és Vogler (Janus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

51. szám.

BRASSO, Szombat, május 2-án.

I-ső évfolyam 1885.

Brassó, 1885. május 2.

„Magyarország ezredéves fennállásának előestéjén van. Már csak rövid pár év választ el attól a ponttól, a melyhez érve, büszke önérzettel tekinthetünk vissza nemzetünk öntudatos működésére: az ezer évre, az ezer év történetére.”

A hány év, annyi ezer harez, annyi ezer fájdalom és öröm zajlott le a magyar nemzet felett. Őseink az új hazáért, apáink a szülőföldért, a gyermek gyermekeért küzdött és vérzett el; mindannyian azonban egyért: a létért küzdöttek.

Ezredéves fennállását fogja ünnepelni Magyarország nemsokára, s ez ünnepélyt méltóbb, fényesebb koronával nem tetézhette volna, mint az országos kiállítással.

Ezer éve annak, hogy őseink az erő hatalmával állottak itt s helyt kértek a nemzetek sorában. És az ezer év még nem telt le, utódaik, mi, már vendégeikül hívjuk meg a nemzeteket, hogy megmutathassuk nekik: a magyar nemzet nem az a barbár, melynek ellenségei szeretik feltüntetni; van ipara, kereskedelme, földmívelése, van tudománya és művészete, van mindene, a mit egy kulturállamtól csak követelni lehet.

Mi sem kérünk egyebet, mint ősapáink: helyet kérünk a nemzetek sorában.

A ki az ezer év történetét figyelemmel kíséri, nem fog soha pálczát törni, rosszalólag nyilatkozni a magyar nemzet felett. Évszázadokon keresztül csak az öldöklő vassal kellett küzdeni, megvédelmezni Európát, a művelt nyugatot a török hódítás-vágy elől. Védőbástyája voltunk a nyugatnak.

És míg mi folyton a harcmezőn voltunk, addig fejlődtek a nyugati államok, fejlődött iparuk, kereskedelmük, a tudomány és művészet.

Végre sikerült megtörni a hatalmat, Európa meg volt mentve. Magyarország mentette meg. Bizonyosság a történelem.

Innen kezdődik azután Magyarország kulturális fejlődése is. A gyilkos fegyvert ismét a kapa és ásó váltotta fel s a fiak, kiket előbb a haza a harctérre szólított, most a tudománynak, irodalomnak, művészetnek szánhatták magukat.

S míg a nyugati államok a tudományban

s művészetben már előhaladtak, mi csak a kezdet legalsó fokán állottunk. És mégis ott állunk ma, hogy nemzetünk bármikor büszkén léphet a nemzetek elé.

Nincs állam, mely oly gyors, de azért öntudatos haladást mutathatna fel; pedig alig néhány évtizednyi időnk volt, hogy azon évszázados mulasztásokat helyrehozzuk, melyre a kényszerítés kárhoztatott. A romboló nyers erő nyomdokaiban ébred életre a szellem. — Nemzetünk is pusztított, tűzzel-vassal sepert el utjából mindent, mi haladásában meggátolta volna, s ma itt áll, büszke, felemelt fővel, hogy tiszteletet parancsoljon magának a világ előtt!

Az országos kiállítás legalkalmasabb erre. Kicsit vártunk, de nagy és impozáns lesz, egy egész világ fog bámulni.

A főváros egyik legszebb mulatóhelyén állanak a kiállítási épületek, mindmegannyi a mi dicsőségünkre. Egymásután válnak ki a sürgő-forgó munkások által felvert porgomolyból a tudomány, a művészet és ipar szebbnél-szebb templomai, az egyes csarnokok.

Művészet, mesterség, tudomány és ipar haladása ez.

Kis világ az, mely mindent összehordott a föld gyomrából, a földszínéről, völgyből, hegyről és az azt takaró légkörből, hogy tanítson és oktasson, hogy megkönnyítse a küzdelmet a létért, hogy helyet erőszakoljon ki nemzetünknek a nemzetek sorában.

Büszke önérzettel vártuk ez alkalmat, hogy megmutassuk, miszerint öntudatra ébredt, bátor nemzet vagyunk.

Ez alkalom elérkezett, e nagy nap, május 2-ika van.

Magyarország dicső koronás királya személyesen nyitja meg a kiállítást. A koronás király, a legkegyesebb uralkodó nagy neve van kapcsolatban a kiállítással, melynek védnöke hazánk koronaörököse, Rezső főherceg.

Ott lesznek a nemzet nagyjai ma, ott a külföldi hatalmak képviselői, hogy személyes meggyőződést szerezzenek haladásunkról. S erről meg fognak győződni s ezt el kell ismeriök, ezt még a legkonokabb rosszakarat sem tagadhatja meg.

Régen ült a magyar nemzet oly nagy, oly magasztos, oly fényes és oly jogos tünnet, mint ma. Legyen e nap ünnepnapja a magyar nemzetnek.

Az országos kiállítás hónapokon keresztül fog nyitva állani, várni fogja, hogy a nemzetnek minden gyermeke megnézze azt. S a ki csak teheti, meg is fogja nézni.

Maga a külföld igen élénk érdeklődést tanúsít kiállításunk iránt. A francia nemzet, melyet hozzánk az őszinte, igaz rokonszenv érte köti, méltóan lesz képviselve nálunk. Ama nagy írók, tudósok és művészek óriási tábora, mely hódolatot parancsol nemzetünk iránt, már jelezte is jövetelét.

Legyenek üdvözölve hazánk vendégszerető ölében!

Németországból szintén sokan készülnek hozzánk; örömmel, feszülten várjuk őket. — Jőjenek csak, ők ismernek legsötétebb színben minket, befektettek előttük saját honfitársaink — az ő nemzetiségbeliek. Jőjenek ők és jőjenek a románok is; győződjének meg itt az országban, a kiállításon, hogy rosszakaratu rágalom az, mit nekik rólunk írnak.

Nézzék meg az országos kiállítást s mondják meg, barbárok, miveetlenek, tudatlanok vagyunk-e? ... Mondják meg nyíltan, kendőzetlenül.

S ha megnézték a kiállítást és elegendő tudomást szereztek maguknak haladásunkról, kulturális viszonyainkról, ne sajnáljanak egy kis fáradságot, látogassák meg testvéreiket.

Jőjenek közénk s nézzék meg, minő borzasztó elnyomatást kell szenvedniök Magyarországon a szászoknak és románoknak.

Ha már itt vannak Magyarországon, ne szalaszszák el e kedvező alkalmat.

Nekik is, nekünk is nagy hasznára válnék.

Meggyőződve az ellenünk szórt rágalmak alaptalanságáról, meggyőződve, hogy a magyar alkotmány egyenlő mértékkel mér mindenkinek, s meggyőződve arról, hogy az elnyomástól panaszkodó szászok és románok nemcsak hogy szabadok, de gazdagok is, — bizonyára vissza fogják utasítani ezután az ilyen aljas ármánykodásokat. S ha ez megtörténik, bizonyára eddig nyitva tartott ajtóikat bezárják azon agitátorok előtt, kik csak a zavarosban tudnak halászni; és ha nemzetiségi izgatónak nem fognak kívülről tápot nyerni, önként fognak megszűnni az izgatások is.

És ez volna a kiállítás egyik legnagyobb haszna.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Hölgyeink.

Szokott sétámból hazajövet épen arról gondolkodtam, vajon az én Sándor barátom hol, és és hogyan lehet, már három hete sem nem láttam, sem semmi hirt nem hallottam róla. Már a kilincsen is volt kezem, midőn mögöttem hallom a hangját.

Ah! szervusz barátom, isten hozott, hol a pokolba barangolsz, semmi életjelt nem adva magadról, no de most már csak gratulálhatok, mondtam az érkező felé nyujtva jobbomat.

Barátom előbbi vidám kifejezését egészen megváltoztatta e kérdésem, s igen leverőleg felele:

Ugyan kérlek hagyj fel ez örökös boszantó szavakkal, tudod, hogy semmi sem esik oly zokon, mint ha épen arról kérdeztek, miben úgy is már nyakig vagyok.

— Azt elhiszem, a boldogság, az élvezet már nem csak unalmassá, de terhetekre válik. Restelitek, ha még megis említik nektek. Így vagytok ti szerencsés földi lények, kiket saját boldogságtok, szerencsétek, vagyonotok vakít meg.

Ugyan barátom, ha te ma nekem moleczkét akarsz tartani, s untatni ezekkel a lári — flárikkal, úgy isten veled!

Na-na, ne tréfálg, inkább nem szólok egy szót sem, csak maradj.

— De mégis szó a mi szó, meg volt-e már a kézfogód? Kérdem Sándortól.

— Miféle kézfogó?

— Hát H. Gizellával. Az egész város beszélte, hogy jegyesed! ...

— Ah! bolondság. Volt valami benne az igaz, de utóvégre is nekem spiritiszta nem kell.

Eszmém: egy csinos, szőke lány, kinek miveltisége és szíve, továbbá enyém s nem pedig a világe legyen.

Ugyan már mi fele beszéd ez. Spiritiszta! mit értesz te ez alatt?

— Hát azt, ha velem beszél: angyal, ha atyjával: ördög, ha mint műkedvelő lép fel a színpadra, ott meg az »ártatlan« úgy meg tudja csalni férjét, akárcsak egy ügyes primadonna, ozt' meg, ha egy más üresfejű monoklissal beszél, azzal is csak úgy kezd, mint velem kezdte. Semmi különbség, neki az egész világ mindegy. Csöndes házi tűzhelyről itt szó sem lehet.

Ez mind szép-mondám- de mi kifogásod volt K. Jolán ellen?

Már minek hozod ezt is föl! Különben, ha épen oly nagyon kíváncsi vagy rá: elmondom.

Látod nekem ez a lány, még mielőtt láttam volna, a leírás után is nagyon tetszett. Nővérem említé őt s hozzá tette gúnyos kifejezéseik között, ez épen nekem való, mert nem tud jó formán írni sem, divatot, civilizációt nem ismer, zongorát nem is látott, stb.

En nyomba fölkerestem, bemutatám magam s már az első látásnál igen meg voltam vele elégedve. Egyszerű, mondhatnám darabos modora tetszett nekem, valami titkos őszinteséget látek ez egyszerűségben, mely egész valomat lebilincselte.

Az mit sem tesz, gondolám, ha nem is oly mivelt majd kiművelem én magamnak s boldog leszek vele, nem mint ezekkel a nagyvilági, tudós, orvos, ügyvéd, író, meg a jó ég tudná, mily faragott dámákkal. Járta is oda s mondhatom napról napra jobban szerettem Jolánt.

Egy napon korán reggel egy hordár állít be hozzám s egy kis levélkét nyújt át, melyen Jolán anyja irását ismertem fel. Ugyan mit akarhatnak ezek? Lázás sebességgel bontám fel a levélkét, melyből egy meghívó esik ki az i... i egylet javára rendezendő élőképek próbájáról, mellette egy illatos levél, melyben J. anyja kér hogy estvére menjek el, lánya is közre fog működni.

Itt van la! ezeket is utolérte a kórság! Már egyebet úgy sem tud, mivel produkálhatná magát, hát kiállítja szép testét egy este jótékony célra. A mondott estvére mégis elmenék. Tele volt az egész terem léha uracsokkal. Az ajtóval szemben egy emelvény, melyen egy óriási képráma mögött Jolán félig kivágott ruhába mutogatá bájait. Kitéve a szemtelen megjegyzéseknek, még csak egy izma sem mocszant meg.

Ettől a látványtól sokan megittasodtak, de én kijózanodtam. Azóta nem voltam ott.

Barátom én úgy látom, hogy neked hiába van nagybirtokod, tudományod, szép hangzásu neved, te aggregény maradsz, ideáloed feltalálhatatlan.

Nem bánom, felele Sándor. Inkább mintsem én egy utczai nőt vegyek el.

Hát te az utczán nézel feleséget, kérdem.

Hát hol néztem volna, ha nem ott, ahol mutatják őket. A kereskedések kirakatai előtt, színházak,

A kath. alsó-papság. Simor János hercegprímás budavári palotájában 29-én püspöki tanácskozás tartott, a melyen a püspöki kar majdnem teljes számban volt jelen. A tanácskozás tárgyát — mint az E—s jelenti — a vallás és közoktatásügyi miniszternek a kath. alsó papság anyagi helyzetének javítása érdekében márczius 26-ikán kelt ismeretes körirata képezte.

Országgyűlés.

A képviselőház 28-án részleteiben is tárgyalta, és jelentékenyebb módosítások nélkül elfogadta a Rábaszabályozásról szóló törvényjavaslatot. Ezután tárgyalás alá vette az 1883. évi állami zárszámadásokat. Enyedi Lukács és Madarász József kifogásolták a nálunk divó ellenőrzési rendszert, s a kormánynak a fölmentvényt nem voltak hajlandók megadni. Abonyi Emil előadó, Prileszky Tádé és Tisza miniszterelnök felszólalásai után azonban a ház a fölmentvényt megadta.

A képviselőház 29-én tárgyalta és rövid vita után változatlanul elfogadta a lánchídvám leszállításáról szóló törvényjavaslatot. Ezután elintézte Bartha Miklós és Verhovay Gyula mentelmi ügyeit. Végül a kérvényeket vette tárgyalás alá.

Hoszabb vitára adott okot a honvédelmi miniszteriumnak egy rendelete, mely szerint csak azon egyetlen vő mentetik fel a katonáskodástól, ki oly keresetképtelen ipának, vagy oly özvegy asszonynak veszi el leányát, amely ipa a házasság előtt lett keresetképtelenné és mely anyós a házasság után jutott özvegyiségre. Irányi Dániel ezt a rendeletet törvénybe ütköztetné állította, azt vitatván, hogy a törvény egész általánosságban adja meg az egyetlen vőnek a hadmentességet. Határozati javaslatot is nyújtott be a rendelet ily értelmű módosítása iránt; esetleg kérte, hogy a kérdés a jogügyi bizottsághoz utasíttassék. Az ellenzéki szónokok mind ugyanerre az álláspontra helyezkedtek. Pulszky Ágost kivételével, a ki külömbiséget látott azon eset közt, a midőn valaki a harmadik korosztályon belül nősülési engedélyt kér, vagy azon túl házasodik meg, s csak az utóbbiakra nézve látta szükségesnek az intézkedést. A ház élénk vita után, — melyben a kormány álláspontját Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter, továbbá Tisza miniszterelnök és Vizsolyi Gusztáv védtek, — elfogadta a kérvényi bizottság azon javaslatát, hogy az e tárgyban beadott kérvény a honvédelmi miniszternek adassék ki.

Az ülés végén Tisza miniszterelnök válaszolt Trutia Péter és Babes Vince interpellációira a román igazgatások tárgyában.

Román lapszemle.

Brassó, 1885. május 1.

Ha Kolozsvárt jó kedvük van az embereknek, akkor N.-Szebenben és Brassóban szomorkodnak a „Tageblatt“ és „Gazeta“ hívei.

Igy van most is. A szebenmegyei törvényhatóság rideg hazafiatlanságáról tanuskodó határozatának a belügyminiszter által történt meg-

vendéglőben, műkedvelői színpadon, bazárokbá, nyílt helyeken, oda vetve, célpontul a tömeg kíváncsi, szemtelen tekintetének, mindenütt csak otthon nem.

Ezek a fiatal lányok, kiknek arcán ott kellene remegnie ama névtelen zománcnak, de nem festékek, mi a férfi szívnek olyan, mint az elveszett paradicsom visszaidézése.

Istenem! hol van ma az érintetlenség? Hisz 14 éves korukba kiöltöztetik, oda ültetik a zongora mellé, hogy játékokkal agyon kínozzák a hallgató martyr fülét, 16 éves korukig elfelejtik, mi az a pírulás s midőn bemutattnak, edze vannak a férfi szemek meglepetései ellen s bátran mehetnek kézzől-kézre, délután a jégen, éjjel a bálban stb. s így egész télen át, míg végre úgy néznek ki mint a zálogházból kiváltott ruhák, miket felvevés előtt ki kell aggatni a napfényre.

De Sándor, te mégis tulasz. Hisz ne feledd, hogy a nőknek ma nagy hivatásuk van.

Azt soha sem tagadom, de nem az, a mit ma hivatásnak tartanak. A ház azon hely, hol a nő hat, az az ő birodalma, melyben ő a királynő. De nézd azokat kik az utcán, a jelölt helyeken oly fényes toillettekbe mutogatják magokat, mily szerény házi tűzhelylél érik be. Nézd, Nézd, kiket csak fogadási napokon találhatsz hon, akkor is, még ha a fél világ hódolna nekik, alig várják ez unalmas ostobaságnak végét. A mai nők otthonában, kevés kivétellel, alig találsz oly termet, melyben a költők lelkesedést, a politikus pihenést, a férj boldogságot lelne, pedig ez volna a valódi hivatás, hanem igen: ellepni a nyilvános helyeket, összevegyülni a tömeggel, míg aztán a férj alig tud külömbiséget tenni köztük s azon nők között, kiknek ez természetes légkörük.

Bizon barátom Sándor, belátom, hogy igazad van, nem vitatkozom tovább.

Ne is, mert hidd el ok nélkül!

P. L.

semmisítése bubánatba merítette a „Tageblatt“ és „Gazeta“. Vigasztalást most már csak abban lelnek, hogy egymás dictióit idézgetik.

A „Gazeta“ azt írja, hogy a szent nap alatt nincsenek most boldogabb halandók, mint a kolozsváriak, ezek most az idő tengelye, mely kívül az egész magyar földgömb forog. Betelt a kolozsváriak ohajtása, a villám és dörgés gyorsan követték egymást. A betöltő rendelet — ugymond — világosan bizonyítja, hogy a „magyar közmívelődési egyesület“ magának a kormánynak (?) műve, a ki a románok ellen a magyar társulat felkelő csapatát akarja szervezni, hogy ennek segítségével a magyarosítás terén gyorsabb és biztosabb eredményt érjen el. A kormány azért semmisítette meg ama rideg és hazafiatlanságról tanuskodó határozatot, hogy a magyarosító törekvéseket felbátorítsa. A „Gazeta“ ellenmondást is fedezett fel ama megsemmisítő rendeletben s ez neki nagy vigasztalásra szolgál az ő mélységes bánatában. Lássuk a kolumbusi felfedezést!

„Azt mondja Tisza, hogy ha a n.-szebenmegyei köztörvényhatóság egyszerűen megtagadta volna a kolozsvári egyesület segélyezését, nem lenne erre ellenvetése. S mit mond erre a „Gazeta“? Ezt: „Tehát ő maga elismeri, hogy senkit sem lehet kényszeríteni akarata ellenére, hogy a kolozsvári egyesületet támogassa, de még sem engedi meg senkinek, hogy azt bírálja.“

Ez ama nagyszerű felfedezés, pedig a „Gazeta“ a siretu nem pedig Tisza, mint a „Gazeta“ nevezi, mert nem egyesekről, hanem egy törvényhatóságról van ott szóbeszéd. Mi nagyon jól tudjuk, hogy senkit sem lehet hazánkban az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület támogatására kényszeríteni; de N.-Szebenben nem egyesek, hanem egy törvényhatóság követte el a rideg hazafiatlanság ténnyét. Gunyolódik tovább a „Gazeta“ a magyar csizmadiákkal is, hogy már ezután minden magyar csizmadia fel van jogosítva és hatalmazva felfogása szerint adakozni az állam nyelvének terjesztésére nem magyarajku polgárok között, de ezek ne merjenek erre megjegyzést tenni, ha jó hazafiak akarnak lenni. „Hol állunk meg, ha e lejtőre indulunk. Tisza ur nem gondolt erre, midőn azt a határozatot megsemmisítette.“ Így kesereg a „Gazeta.“

Mi erre csak azt mondjuk, hogy a „Gazetának“ minden nagyobb összegre, melyet eddig az erdélyi közmívelődési egyesületek aláírtak egy gr. Bánfy, egy gr. Teleki, volt egy-egy ügyetlen, éhbetlen élce; volt még a kolozsvári csizmadia társulatra is, mely 200 frtot adott. Hát sületlenkedjék ezután is, mi pedig brassómegei magyarok lépünk most már a tettek járóterére.

Vegyük szívünkre az e lapok 50-ik számában megjelent hafias felhívást. Adjunk alkalmat arra, hogy minden magyar hozzájárulhasson az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület támogatására. El kell fogadni erre a célra ezen lapokban még 10 krt. is és nyugtázni kell nyilvánosan.* A magyar községek legyenek alapítotagok, az egyesek feszítsék meg erejüket.

Mert mióta a magyar nemzet ezt a hazát vérével magának megszerezte, ilyen nevezetes alkalom soha fel nem merült arra nézve, hogy a közmívelődés oltárára ilyen nagymérvben áldozhasson. Eddig felekeztek szerint áldoztunk, ma a nemzet oltárára tesszük filléreinket. Olyan lélek és szív emelő mozzanat ez, melyet az isteni gondviselés csak ezer év után adott meg a magyar nemzetnek s melyet ha elszalasztanánk, többé nem adná meg, mert látná, hogy nem vagyunk kegyelmére érdemesek.

Hadd védelmezzé a „Gazeta“ a rideg hazafiatlanságnak bélyegzett reactio útját; ez minket ne feszélyezzen, mert el fog jönni az a kor, midőn száz és ezer román és száz is áldani fogja azt a magyar nemzedéket, a mely az erdélyrészi közmívelődési egyesületet megalapította. Hadd terrorizálja a „Gazeta“ azon egyetemi román tanulókat, a kik erre a célra 10—20 krt. adakoztak Kolozsvárt! Csunya egy fegyver a mit kezébe vett, de csak, hogy tegye addig, a míg eljő az az idő, midőn önmaga is szegényleni fogja azt a tettét, mit most az erdélyi közmívelődési magyar egyesület ellen elkövet.

Azt teszi a szebeni „Tageblatt“ is a „Gazeta“ szerint. Csak tegye ő is, szabad a sajtó. „Meglehet-e semmisíteni valakinek véleményét! Ezt kérdezi a „Tageblatt“ is. Pedig nem erről van szó, hogy mint vélekedik a „Tageblatt“ szerkesztője az erdélyi magyar közmívelődési egyesülettől. Ő is másfelé beszél mint Bodóné, midőn a bor árát kérték. Sarokba szorultak. Ennyi az egész!

Czenkalji.

Külföld.

Angol-orsz. háború. A „Tagblatt“ hire szerint Viktoria királynő Németországba utazása előtt ordert irt alá, mely a miniszteriumot az Oroszországgal fennálló diplomáciai viszonyok megszakítására hatalmazza föl, ha a Penszdeh-ügyet további vizsgálat alá vetni az orosz kormány nem volna hajlandó. Az orosz kormánynak tudomása van az orderéről.

Az orosz kormány a déli kadsereg azonnali mozgósítását rendelte el, mi által 200 ezer ember válik hadi szolgálatra alkalmazhatóvá. Ezen kívül azonban a többi orosz hadsereg részletes mozgósítása is elrendeltetett.

A pár nap óta keringő hirnek, hogy a csár Moszkvába megy s hadi kiáltványát onnét bocsátja ki, van

*) Ezt örömmel is tesszük, csak várni akartunk vele addig, míg a taggyűlés be lesz fejezve. Szerk.

némi alapja; mert mult esütörtök óta készen áll egy császári vonat, hogy Gacsinából Moszkvába induljon, hol aztán — mint rendesen szokás — a csár a Kremlben összegyűlt rendeknek kihirdetné a háborút, ha már a vizályos kérdés más uton megoldható épen nem volna. A csár hir szerint ugy nyilatkozott, hogy őszintén ohajtja a háború kikerülését, de ha ezt lehetlennek látja, férfiasan fog Oroszország s az orosz hadsereg becsülete érdekében sikra szállani. Ez a sajtónyilatkozatok alaphangja is. A döntőpillanat nem lehet távol.

A közhangulat igen nyomott. Az üzleti világ kétségbe van esve; a börze temetőhöz hasonló. Politikai körökben, hol nem nagyon biznak a szomszéd államok semlegességében, a hadüzenetet általános európai bonyodalom kezdetének tekintik.

Az angol kormányhoz legutóbb érkezett sürgönyből az derül ki, hogy a kaukaszai katonai hatóságok ez év elején tervezték a Herat felé való előnyomulást: Giers erről állítólag mit sem tudott, de most már nem ellenzi a tervet. Angol kormánykörökben csaknem minden remény eltűnt a béke föntartása iránt.

Törökország és a háború. Konstantinápolyból jelentik: A porta angol-orosz háború esetén a hadviselő felek egyike mellett sem foghat pártot. Mint diplomáciai körökben hírlik, Törökország a legszigorubb semlegességet fogja követni s szükség esetén a párisi szerződést a'áiró hatalmakhoz fog fordulni, hogy a tengerszorosok sérthetetlenségét megóvjá. Három török szolgálatban álló német tiszt, köztük Rustow őrnagy elutazott a Dardanella-erődök megtekintésére, hogy védelmi képességeket megvizsgálják.

Itten ez ügyekkel hozzák összefüggésbe Oroszország magatartását a Kelet-Ruméliában újra mutatkozó pánszláv agitáció körül. Kasanlikban legközelebb népgyűlés tartatott, melynek részesei esküt tettek, hogy a Macedóniába való betörés tervét elejteni nem szabad. A tüntetők közt voltak hir szerint a kelet-ruméliai csendőrség orosz parancsnoka és több bolgár tiszt. Tekintve a mozgalmat, kettős érdekében áll a szultánnak mindent elkövetni, hogy semlegességét megóvjá.

Nyílt levél.

A „Brassó“ tekintetes szerkesztőjéhez helyben.

Tekintetes szerkesztő ur!

Olvasva becses lapjának 50-ik számában a „Nemzethez“ intézett hazafias felhívását, ezenel van szerencsém értesíteni, miszerint az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület alapító tagjainak sorába ohajtok belépni s mint ilyen ezen célra száz (100) forintot ajánlok fel saját és kedves nőm nevében, ki mint tudva van, romániai magyar nő.

Nagyon helyesen és nagyon igazán írja szerkesztő ur, hogy „nekünk legtöbb várni valónk lesz e kulturegyesülettől, hogy alig lesz valakinek annyi igénye hozzá, mint nekünk. De hogy igényeink lehessenek tenni is kell.“

A brassói és brassómegei magyarság számára itt van a legszebb alkalom arra, hogy az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület lapjain egy fényes lapot elfoglalhasson s hazafias érzületét a késő utódok előtt századokra megörökítse és hálára kötelezze.

Fogadja nagyrabecsülésem nyilvánítását!

Brassó, 1885. május 1-én.

honfitarsa

Koós Ferencz m. k.
királyi tanácsos tanfőtgyelő.

A posta.

(Vége.)

A francia forradalomig a levelek, postai csomagok és utazó személyek gyors és olcsó szállítására vonatkozólag nagyon kevés üdvös intézkedés történt. Tatarozatlan utakon negyven-ötven mázsás koscsik csörömpöltek, sovány lovak által vontatva.

A francia forradalom lezajlása után kényelmesebb és könnyebb szállító eszközök hozattak be, az 50-es években a Bach satrapaság alatt a „delizsán“-ok mint gyors posták szerepeltek, melyekből 1/4 millió összegek nem tűntek el.

A mostani villány és gőzkorszak ezen szállító eszközöket napról-napra kiszorítja a forgalomból.

A középkor ballagó futárai óta bámulatraméltó reformon ment keresztül a levélzállítás.

Az újabb korban a levelek, hírlapok, kocsi-postai küldemények szállítási díja szabályoztatott.

1856-ban Ausztria-Magyarország az egységes portót elfogadta, melynek alapja 5 krajczárban állapított meg. 1869-ben levelezőlapok behozatalával nagyjelentőségű reform eszmét valósított meg.

A berni kongresszus 1874-ben, a levéljegyek univerzálisát kitűnően méltányolta.

Magyarhonban a levelek ajánlott felvétele és továbbítása Angolország mintája szerint hozott be.

Számos mozgópostánk a gőzlő segítségével a világ összes eseményeit zakatolva hordja szét. Korunkban hírlapok és hírlapoltások postá nélkül nem lehetnek.

Hisz alig nyomják ki a lapokat, már nedves állapotban a mozgóposták, a nagy világ minden zegzugába szállítják.

Legújabb időkben a postautalvány forgalom távirati postautalványok, fizetett válaszsorral ellátott levelező-lapok, hivatalos hatóságok levelező-lapjai, postai megbízások, adó-intésk kezelése, váltók felülbélyegzése stb. pénzes leveleknek a futárvonatokkal való szállítása léptetett életbe.

A magyar képviselőház most tárgyalta le a postakárékpénztárak életbeléptetéséről szóló törvényjavaslatot, s a postahivatalnokokra egy újabb teher ömlesztéssel fog nehezéni.

Tagadhatlan, hogy az összes postai személyzetnek munkában való túlterhelése megvan, de a személyszaporításra nincs kellő figyelem fordítva, pedig ezen a téren sürgősen kell reformálni a postaintézményt.

A postaintézettel érintkező nagy közönség igen jól tudja, hogy a posta nem egyéb, mint egy gép nagyon sok munkával, melynek pontosnak és szabatosnak kell lennie.

A postahivatalnoknak minden munkát órára, percre kell dolgoznia, hogy a nagy közönség igényeinek eleget tehessen. Igen gyakran előfordul, hogy a létszám korlátozottsága miatt az ajánlott és pénzes levelek feladásánál, az utalványok be- és kifizetésénél a közönség előbb negyedórát várakozik, lármáz, követel, jogtalanul perlekedik a tisztviselőkkel a várakoztatásért, pedig annak a szegény tisztviselő nem oka.

Midőn a kánikulai hőségben a magán és társadalmi élet minden foglalkozója pihen, a postahivatalnok munkahalmaz alatt görnyedve izzadnak.

A közszolgálat érdekében pedig egy kis új erőgyűjtés tekintetéből, nekik is jól esne, ha az irodák rosszlelkűségeiből szabadulva, testet-lelket őr foglalkozásuk után, egy pár heti szabadságot élvezhetnének.

Jelen korszakban a postaintézmény egyöntetűségére nézve igen sok történet, mert a világ-postaegyesület örökké tartó kultúrköteleket font az emberiség köré. A magyar postaintézmény előhaladását az egyes államok között kötött szerződések segítették elő, mely nélkül most is csak a kezdetlenség lejtőjén mozogna.

0.

Szinészet.

Közbeeső szünet után csütörtökön ismét előadás volt. Ez alkalommal színre került „A két árva” című 4 felvonásos színmű, melynek sokkal jobb a híre, mint maga a darab.

Száraz, alig egy-egy megkapó jelenettel, egyetlen haladatos szereppel, — a többi mind apró, jelentéktelen szerep. A leghaladatosabb a vak leány Louise szerepe, mely Némethy Lillában kitűnő személyesítőre talált. A szerep maga igen nehéz s mondhatjuk, hogy Némethy Lilla mindazonáltal jól megállotta a sarat. Már gyakrabban volt alkalmunk őt látni s a mai előadás után is csak azt mondhatjuk, hogy a k. a.-ban van drámai tehetség, melyet csak fejleszteni kell.

Borsodiné Paula a társulatnak kétségkívül legjobb ereje. — Annyi drámai alkotás-erő, mint benne, egyikben sincs és látszik is rajta, hogy a színpad az ő otthona. Henriette szerepe nem neki való volt, bár azt is nagyon jól alakította, sőt egyes jelenetekben Némethy Lillával együtt könyekre indította az érzékeny hallgatóságot.

Hevesiné a koldusné, a megrögzött gonosz asszony szerepét szintén igen jól adta, ép úgy Török Berta a grófnőt is. Előbbi valóban egy a természetből kapott alak volt, melynél jobbat személyesíteni nem kell.

A mi a férfiszerepeket illeti, ott egyetlen haladatos sincs. Jáni mint gróf, a rideg komolyságot és kérlelhetetlen arisztokratát igen jól adta, nemkülönben Erszénesy István is a lovagot. — Csak szerelmes ne volna soha Erszénesy uram, mert ezzel elfeledtetünk azt, hogy komoly szerepekre ő mily jó erő.

Viháry ma nem elégitett ki. Ő a társulat férfitagjai között az, a mi Borsodiné a nők között s ép azért sajnálnunk kell, ha oly szerepek jutnak neki, melyekre ő épen nem való, — s ilyen volt a Jaques szerepe.

Havadi úrammal megbarátkozni nehéz dolog. Szegényben van jóakarát, azt látjuk, de ez még nem elég; a színpadra tehetség, routine kell. Ez pedig még nagyon is elrejtve van nála; — különösen szerencsétlen szegény a gestikulációban.

A ki egy kis humort adott az estének, az Fekete Béla volt, mint komor nyik, csak hogy ő is sokat vett ki magának a tálból. Nógrádnak is jutott ma szerep, de talán csak husz szóból.

Összegezve immár az eredményt, konstatálhatjuk, hogy az előadás maga meglehetősen sikerült, bár a közönség két jelenet kivételével nagyon hideg maradt, a mi azonban inkább magának a darabnak, mint az előadásnak tulajdonítható.

A ház nem volt egész tele s hogy ez mindég zsfolyva legyen, ajánlhatjuk az igazgatóságnak, hogy oly darabokat hozzon színre, minő „Mukányi”, „Proletárok”, „Czifra nyomorúság”, „Lelencz” stb. és biztosíthatjuk, hogy nagyobb sikert aratnak.

Végül még a zenére vonatkozólag is kell egy megjegyzést tennünk. Ugy látszik, hogy a t. zenészek mértékre veszik a játékot, pedig bizony-bizony nem ártana nekik sem, ha szükség esetén — midőn a felvonások közötti pauza kissé hosszú — ők is megemberelnék magukat s a három darabon kívül még egy negyediket is kegyeskednének játszani.

Már egy pénzbe kerül

Helyi és vidéki hírek.

Május elseje. Gyönyörű verőfényes nyári nap volt május elseje. A város lakossága már a kora reggeli órákban a szabadba sietett, a katonai zenekar reggeli öt órakor megszólalt az alsó sétatérén és így vonult le az ó-brassai kaszárnáig s vissza. Délután a városi zenekar játszott. A nép hullámszik a sétatérén. Pedig egy kis eső mennyivel jobb volna.

Iparostanyák (Herbergen) bezáratása. A helybeli iparos ifjak egylete múlt évben kérvényt intézett a kereskedelmi miniszterhez, rendelné el az iparos tanyák (Herbergen) bezáratását. A miniszter most értesíti az egyletet, hogy ezen Brassóban még fennálló helyiségek július 1-ével feltétlenül bezárandók, ha hogy tulajdonosaik ki nem mutathatják, hogy az erre illetékes iparhatóságtól szabályszerű engedélyük van.

E. Kovács Gyula, hazánk legnagyobb dramaturg-jainak egyike, kinek híre beszárnyalta az egész országot, t. hó 5-én városunkba érkezék, hogy Jani-Borsodi társulatánál 6 előadást tartson; színe kerülnek: „Othello”, „Vasgyáros”, „Bánk bán”, „Bettyár kendője”, „Hamlet” és „Pál fordulója”. Midőn erről örömmel értesülünk, hinni szeretjük, hogy Brassó város műpártoló közönsége a nagy művészt méltó kiüntetésben fogja részesíteni. Várva-várjuk a nagy művészt.

Hymen. Man dl Henrik brassói lakos, városunk szülöttje, a minden szép, jó és nemesért buzgó és áldozó férfi, holnap vezetői olárhoz Budapesten Kassa város egyik legelőkelőbb családjának sarjadékát, Weinberger Ida kisasszonyt, dr. Rozgonyi Mór budapesti ügyvéd, a jogászvilág egyik kitűnő alakjának nővérét. A fiatal házaspár a menyegző után Ausztria, Németország, Schweiz és Franciaországban tölti az első heteket és csak május vége felé érkezik Brassóba új lakhelyére. Fogadja az új házaspár legközelebb szerencsekívánatainkat a holnap napra és a bizonytalan jövőre!

Unitárius istenitisztelet. A már megalakult unitárius leányegyház hívei számára holnap, vasárnap d. e. 10 órakor a reformátusok imaházában istenitisztelet fog tartatni nt. Löfy Áron körületi esperes ur által.

Majális. A helybeli állami iskolák majálisa kedvező idő esetén folyó hó 5-én a „Honterus tér”-en fog megtartatni. A katonai zenekar közreműködése s a folyamatban levő előkészületek kellemes időtöltést ígérnek a t. közönségnek, melyre fel is hívjuk olvasóink becses figyelmét.

Orvtámadás. Lapunk múlt számában írtunk volt egy Bolgárszékben előfordult orvtámadásról, melyre vonatkozólag ma behatóan és terjedelmesen tudósíthatunk. Az eset következő: f. hó 29-én este 10 óra után Serbán György bolgárszéki malom-tulajdonos molnár véres fejével megjelent a rendőrségnél, következő feljelentést teendő. Állítása szerint este 8 óra után kocsijárával hazafelé ballagott — a kocsin három zsák liszt volt, midőn Pellionesz malma közelében valaki hátulról kocsijárára mászott, a kit ő, valami cselédnek sejtve, figyelembe sem vett. Ez egyén azután hátulról befogta szemeit, míg rögtön ezután a földről egy másik kéz karját kapta meg s egy pillanat műve volt, hogy őt a kocsi jobb oldalán át a földre rántotta. Ekkor a kocsin lévő ember szintén leugrott s mindketten mellére térdeltek, úgyte őt éles kövekkel s valami tompa eszközzel, hogy a vér egészen elborította. Hiába küzdött a megtámadókkal, nem birt velők; végre azonban egyik karját kiszabadíthatta a gyilkos támadók nyomása alól s ezzel az egyik tettes lábát átkarolva, az földre esett s rögtön el is menekült társával, elvive Serbán kalapját, míg a magáét ott hagyta. Serbán folytonos „tolvaj!” kiáltására percekig senki sem jött, míg mintegy öt percznyi segélykiáltás után a malommal szemben lakó Siposs Ferencz főmolnár feleségével együtt kijött s csodálkozott a történetek felett, szidalmazta Serbánt s a kezében tartott kalapot tőle erőszakkal elvette. Ez maga a tényállás. A vizsgálatot Szabó Sándor derék biztos vezeti s már igen elismerésemelző eredményre jutott. A gyanu Siposs Ferencz ellen irányul, a ki kenyéririgységből bosszút forralt Serbán ellen s ezt már régebben fenyegette. Alapos gyanu merült fel arra nézve, hogy Siposs Ferencz saját két fivérét bérelte fel a terv végrehajtására, mit különféle bizonyítékok igazolnak. A helyszínen maradt kalapot sokan Siposs Istvánának ismerik, a ki már fogva is van, míg másik testvére ellen szintén kiadott az elfogatási rendelet. A rendőrség nagy erélyének s Szabó biztos ur ügyességének sikerülni fog mielőbb a tetteseket a büntető bíróságnak átadni, hogy méltó büntetésüket elnyerjék.

Éjjeli zavargás. F. hó 1-én éjjeli 1—2 óra között a Bolonyában lévő Mihály Ágostonné „A három rózsához” címzett vendéglőjét vig zász deákok megostromolták. Mulattak a szomszéd vendéglőben s onnan hazajövet, a nevezett vendéglő magasan lévő czélgét sasruddal lefeszítették, majd az ajtónak és ablaknak estek s azt döngették, mialatt belülről Zsigmond Áron kijött s egyet közülök nyakon is csípett, a kft azután az őrzőnek átadott. Ajánljuk ezt a t. városkapitány ur b. figyelmébe, remélve, hogy majd megtanítja a rakonezátlankodókat.

Asszonyi perpatvar. Lélekemelő jelenetek voltak tanui azon járó-kelek, a kik április 30 án délelőtt a nagy-utcában sétáltak. Két bérkocsi tulajdonos neje szállalkozott ott össze egymással, a miből aztán olyan veszekedés és czimerosztogatás lett, hogy a jó (!) asszonyok bizvást megérdemelnék, mikép az akadémia nyelvészeti osztálya tagokká válaszszza. Hogy mi volt a szövtetés oka, azt nem tudtuk meg, de annyit láttunk, hogy az egyik asszony arca a

vér elborította. Szegény férjek!... bizony nem iri gyljük őket — így írja tudósítónk. A szép (!) jelenetre az utcán óriási közönség csoportosult, — kik azt hitték, hogy a néhány nap előtt az utcán mutogatott majmok kaptak össze. De rendőr nem volt látható!

Nagy tűz. Mint értesülünk, Bükszádon ismét borzasztó tűzvész dühöngött. A nagy üvegyár és még nyolcz külön ház teljesen leégett. Részletes tudósítást még nélkülözünk az esetről, melyet egy bükszádi egyén közölt velünk, annyit azonban még mondhatunk, hogy állítólag két kis leány is bennégett az egyik házban. Az udvaron borzasztó mennyiségű tűzifa volt felhalmozva s ez még fokozta a borzasztó drámát. E hír még megerősítésre vár.

Egy romantikus öngyilkos. Mint Felkáról értesülünk, egy nagyváradi körülbelül 28 éves férfiú azon czélból utazott Tátrafüredre, hogy magát, — mint hátrahagyott levelében aláírás nélkül írja — a szép Kárpátok bércei alatt kivégezze.

Egy rendőr kegyetlensége. Bécsben elfogtak Hornitzek J. nevű rendőrt, mert ez 14 éves, nehéz-kóros leányát Jozefint, leírhatlan módon kizozta. 26-án is az ágyhoz kötözte s rázárva az ajtót, ott hagyta éhen-szomjan. Hetek óta kenyér- és víznél egyebet nem adott neki. A szerencsétlen leány végső kétségbeesésében megszabadította magát a kötelekből, s az első emelet ablakából lemaszott a földszintre. Borzadva látták sokan a veszélyes mászást, s a házfelügyelő azonnal följelentette az esetet a rendőr főlebbvalójának.

Ingatlanok birói árverezése május hó 8-áig.

Brassóban a telekkönyvi irodában folyó hó 8-an d. e. 9 órakor Jakab Juliánának Brassóban Bolonya 301. házszám alatti házas telke 992 frt. kikiáltási ár mellett; birói kiküldött Nemes Péter kir. közjegyző.

Szász-Hermányban a községi irodában, f. hó 7-ikén d. e. 9 órakor Balea Juon és Annának a szászhermányi határon levő ingatlanaik 54 frt. kikiáltási ár mellett; — birósági kiküldött Langer Ede bir. végrehajtó.

Nyílt tér. *)

Ó v á s.

Minthogy Latzina Hermann nevű tanonczom, kit már három év óta t. cz. vevőim számláinak beszédével megbiztam, az utóbbi időben ily nagyobb özszegeket elsikkasztott, tisztelettel felkérem igen t. vevőimet, hogy nevezett fiúnak, a ki jelenleg bűnvizsgálat alatt is áll, de — fájdalom — még mindég szabad lóban van, részemre semmi szín alatt bármily fizetést ne teljesítsenek, mert én a mai naptól kezdve az ő aláírásával nyugtázott fizetéseket elismerni semmi szín alatt sem fogom.

Együttal felkérem mindazon igen tisztelt vevőimet, a kik fenn nevezett tanoncz aláírásával nyugtázott számlák birtokában vannak, sziveskedjenek azokat esetleges újabb sikkasztások kiderítése végett nálam bemutatni.

Péter Mihály,
cipő raktár Nagy-utca, 498. sz.
a »Vörös czizma»-hoz.

*) Ezen rovat alatt megjelenő közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

A szerkesztő postája.

Csendőrségről. Mai számunkból tér szűke miatt kimaradt; jövő e okvetetlen jó.

B. M., Bácsfalu. Még mindig nem kaptuk meg.

Piaczi árak

Brassóban, 1885. május 2-án.

H e o t ó l i t e r k l o g r.	Buza	legszebb	7.20
		közepes	6.90
		vegyes	6.50
	Rozs	legszebb	3.80
		közepes	3.60
	Árpa	legszebb	4.10
		közepes	3.60
	Zab	legszebb	2.60
		közepes	2.40
	Törökbuza		3.60
	Kása		4.60
	Borsó		6.—
	Lencse		6.—
	Fuszulyka		4.—
	Lenmag		10.—
	Burgonya		1.—
	Marhahus		—44
	Disznóhus		—48
	Juhhus		—
	Faggyu (friss)		—32

Brassai piaczi árfolyam.

Brassó, 1885 május hó 2-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.73 vétel	8.75 eladás.
» ezüstpénz à 20 »	8.65 »	8.70 »
Napoleon d'or (aranypénz) . .	9.92 »	9.95 »
Török lira	11.19 »	11.25 »
Orosz imperial	10.19 »	10.24 »
Arany	5.84 »	5.88 »
Orosz papírrubel	121.— »	122.— »

Felelős szerkesztő: Szterényi József.

Kiadó-tulajdonos: Alexi Könyvnyomdája.

H I R D E T M É N Y E K.

139—1885. szám,

Árverési hirdetmény.

A brassói kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tétetik, miszerint a brassói kir. járásbírósnak 2872/1885. számú végzés folytán **Weber György és neje** ellen 85 frt. tőke s j. erejéig **Adler J. R.** részére bíróság lefoglalt több rendbeli ingóságok jelesült házi butor, egy zongora 558 frt. becsértékben Brassó helységben nevezett alperes lakásán, bolonyában f. év május hó 14-ik napján 3 órakor délután a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el fognak adni. A lefoglalt ingóságok megtalálni elsőbbségi igénylői figyelmeztetnek, hogy jogukat alólírt kir. bír. végrehajtónál az árverés kezdeteig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Brassóban, 1885. ápril hó 23.

LANGER EDE,

(102) 1—2

kir. bírósági végrehajtó.

3062/1885. számhoz
teleknyi.

(101) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Schwartz András** végrehajthatónak **Lakatos József és neje Magyar Zsuzsanna** végrehajtást szenvedők elleni 400 frt. tőkekövetelés

és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő, a földvári 2338. számú telek-jegyzőkönyvben 4 + 173^{08/1} és 173⁰⁹ helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 381 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885. évi július hó 4-ik napján d. e. 9 órakor Földvár község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassóban, 1885. április 4-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság:
Deési, elnök. **Fára,** jegyző.

340 1885. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium a 1885. évi április hó 22-én kelt 11214 számú rende-

tével a torda-, nagyszeben-, brassói államut 166—252 km. szakaszán lévő összesen 86 drb. kilométer jelző oszlop helyreállítását 847 frt 19 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1885. évi május hó 18-ik napjának d. e. 10 órájára a Fogaras megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kifizűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben é kezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1885. április 27-én.
m. kir. államépítészeti hivatal.**SAMPEK,**
kir. főmérnök.

(92) 2—3

Szám 1693/1885.

kir. ügy.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. igazságügyi miniszterium az 1885. évi ápril

hó 20-án kelt 13209. számú rendeletével a brassai kir. törvényszéki fogház udvara kövezetének helyreállítását 322 frt. 38 kr összeg erejéig engedélyezni méltóztatott.

A fentemlített munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1885. évi május hó 12-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassói kir. ügyészség hivatal-helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó az engedélyezett költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kifizűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Brassó, 1885. ápril hó 29-én.

Kenyeres Adolf,
királyi ügyész.

(103) 1—3

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Valódi Singer-féle varrógépek csak

NEIDLINGER G.

nagy-utca 492. szám alatt kaphatók.

Eladás hetenként **1 forint** részlet mellett.**Alapos tanítás ingyen. Biztos jótállás.**

Minden szerkezetű használt varrógépek fizetés gyanánt fogadtatnak el.

Minden a helybeli piacon Singer név alatt kibocsátott varrógépek utánzottak.

(79d) 1—10

H i r d e t m é n y.

Egy 8 és egy 6 lóerejű, a legjobb karban levő és aránylag keveset használt **Robey és Társa-féle gőzeséplőgép** a hozzátartozó kazánokkal és mindennemű felszereléssel rendkívül olcsó árban és esetleg igen kedvező feltételek mellett eladó. — Megtekinthető Uzonban Mantsu Theodornál.

Ugyisint egy a legjoabb karban levő, rendkívül erős szerkezetű, 20 lóerejű **Locomobil, darmstadti gyártmány,** továbbá 2 velencei módozatra fából épült **fűrész Gatter** egy és két késre alkalmazható, azonkívül egy **kőfűrész asztalostól,** egy **fűrészfogvágó gép** egy **fűrészcsészítő gép** és többnemű fűrésztelephez szükségeltető eszközök jutányos áron eladók. — Értekezhetni a tulajdonos

Malcher Móránál, Brassóban.

(88) 2—

(89) 2—6

Egy szép nagy bolthelyiség

a főpiaczon, **Lensor 26. szám** alatt, valamint egy a **főtérre néző lakás** a **második emeleten** azonnal kiadó.

Bővebbet ugyanott az első emeleten.

(91) 3—3

Lexen Hermin kisdedovódája

közép-várutca 249. sz. a.

ajánlja magát egy nagyérdemű közönségnek.

Ezen ovóda rendelkezik tágas helyiségek, szép játékhely és kellemes, árnyékos kert felett.

Növendékek felvételnek délelőtti 9—12 óráig és délután 2—4 óráig.

Havi díj 1 frt 50 kr.

Meghívás.

A brassói rabsegélyező-egylet

folyó évi május hó 3-án d. e. 11 órakor tartja meg

1884. évi (első) közgyűlését

a megyei gyűlésteremben (Klasm-utca, 1. sz.), melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívattak.

TÁRGYSOROZAT:

- 1.) Az igazgató-választmány és a számvizsgáló bizottság évi jelentésének előterjesztése.
- 2.) Főt. Obert Ferencz brassói ág. hív. leltész urnak a le-tartóztatott rabok erkölcsi oktatására vonatkozó indítványának tárgyalása.
- 3.) Nétáni indítványok tárgyalása, melyek azonban a közgyűlés megtartása előtt legalább egy nappal az elnökségnek írásban átadandók.

Brassó, 1885. ápril 25-én.

Az igazgató-választmány.